

útvarps- og sjónvarpsummæli

Ólafur Høgenesen
skrifar

Útvarp á skíggjanum

Helgi Jacobsen vildi hava nakað at vita um nýggju navnaloggávu. Hann prátaði við Jóhan Hendrik Winther Poulsen, og vit finga greið beskað.

Sonur Helga Jacobsen eitur Sveinur. So vita vit tað, - ein greiður máti taka fram, hvørt hann kundi eita Sveinur Helgason ella mátti eita Jacobsen. Og Helgason er ólógligt eftir galdandi lóg.

Áhugavert var at hoyra, í hvussu stóran mun sjálvt hetta málið verður roknað sum politiskt í viðurskiðunum millum Føroyar og Danmark, - í hvussu er í amtmansborgin, har føroysku myndugleikarnir máttu ganga varisliga við hurðunum.

Jóhan Hendrik gekk eisini varisliga um hurðarnar, tá talan kom inn á, hvussu bindandi navnastin skuldi vera. Tað luktaði langan veg av bestiltari framferð, tá

málmaðurin bedýraði, at her var ikki talan um nýðslu, tvingsil ella annað, væl vitandi, at í hvussu er nøkur erkvisin oyru sotu kring landið.

Harvið varð ikki greitt, hvar markið gekk: Pelé æt leikarin eg var mest hugtikin av sum óviti, - kann eg rópa sonin tað ella... og hvat við Lech og Vaclav og Madonna og Maradona ella okkurt annað, sum fólk kunnu verða inspiraði av gjøgnum fjölmiðlarnar í hesum tíðum? Harið misti samrøðan - púra óneyðugt - nakað av síni dygd.

Verturin í Degi er skiftur út. Jógvan Jørgensen er farin niðan aftur í Sortu-díki og vit hava sæð Dagmar Joensen Næs á skíggjanum. Í henni hava vit higartil fingið ein voksdukkuvort, har eg mest havi heft meg við snotuligu og litfugu klæði hennara. Fer hon ikki

skjótt at draga ondina og bragda bara eitt sindur við eygunum, so eigur eisini hon at leita niðan í Sortu-díki, tí hatar er frálíkur útvarpsupplestur.

Møguleikar hennara skuldu ikki verið verri nú. Yvirhøvur er tað eitt afturvendandi eyðkenni fyri sjónvarpsfólkini, at tey arbeida ov nógv sum útvarpsfólk, t.e. at antin eru tey sjálvi á skerminum og tosa ella tosa tey við onkranuttan at brúka myndir (livandi ella frýstar) afturvið práti ella frásøgn.

Her eigur at verða bøtt um, eitt nú við skeiðluttøku. Tey kundu byrja við einum innahýsisi skeiði, har tey hugdu eftir filminum Sólareygu, - um ein føroyskan barnagard, ið varð sendur týskvöldið. Hetta man vera nakað av tí besta, sum er sent og gjørt her á landi.

tónavíkan

Jakup Magnussen skrifar

Mikil hornblástur var at hoyra í Havn í síðstu viku, har børn og eldri vísu royndan leik og leik, vit í framtíðini fara at hoyra tað besta burtúr.

Havnar Jazzfelag hevði ein svarting at sýna fram afrikansk kynstur. Eisini feroyingar sluppu í part leygarkvöldið, tá Jazzfelagið skipaði fyri kvöldi við útlenska gestinum í Badmintonhøllini.

Hesum og onkrum afturat fara vit at siga frá í teiginum í dag.

Jazzfelagið

Edward Debes, James Olsen, Penti Niemi og Kristian Blak standa fyri bólkinum »Drekhamunn«. Leygarkvöldið, tá eg hoyrði teir, í Badmintonhøllini, finga teir eisini hjálp frá Leivi Thomsen og Rógva Á Røggi.

Havnar Jazzfelag hevði vitjan av senegalska tónleikaranum Malang Cissokho og fyri tær fyra framförlurnar, hann hevði í Føroyum, vandi hann saman við nevndu tónleikarum. Teir høvdu savnað ein ból, sum skuldi taka móti afrikaranum og leika undir, tá hesin fór at frambera tónleik sín alment. Bólkurin hevði onki navn, men við merkisverdu úttaluni hjá Malang Cissokho av føroyskum orðum, varð skjótt funnið fram til navn »Drekhamunn«.

Eg fór spentur niðan í Gundadal at lurta eftir afrikanskum sereykkennum, men har var eg vónsvikin. Tónleikurin Malaga og »Drehka-

munn« framfördur, var væl framfördur, men nakað órvisi enn so nógv annað, vit hoyra, var hann ikki. Malang Cissokho hevði ein fornaldar-, drynjutan afrikanskant hátt at syngja uppá og var hetta sett saman við meira nýmótans vesturlenskum rútmum. Vit hoyrdu blues, rock/popp og rock'n'roll tónleik. Eitt lag var tað úr Latinamerika, eitt samba/reaggie lag, sum eins og øll hini ljóðaði væl, men ikki skrivaði nakra søgu.

Tá ið tað endiliga skal vera afrikansk, haldi eg, at tit skulu innflyta meira av tí ektadu vøruni og ikki plagieraðan vesturlenskan tónleik við einum iskoti úr Afrika.

Hetta var tað eitt danskvöld, so móguliga hava hinar framförlurnar verið órvisi. Um onkur hevur verið aðrastaðni og hoyrt »Malang Cissokho« er viðkomandi vælkomin við eini viðmerking.

Big Band

Eisini Big Bandið í Havn var at hoyra í Jazzfelagnum leygarkvöldið. Tianverri var ikki skrivað, nær tað spældi, og eg var so óheppin, bert at fáa ein litlan part við av tí tey framfördur.

Tað, sum eg hoyrði, ljóðaði bara heilt væl. Okkurt »kiks« var, men tað gjørdi ikki so nógv, og leggjast kann afturat, at »Big Band« ikki venur so nógv og regluliga. Tey venja bara, tá tað liggur fyri. Hetta kvöldið vóru triggir luttakarar, sum bert høvdu vant einaferð.

Í »Big Band« leika annars fólk í øllum aldri. Eg metti aldursmunin frá tí yngsta til elsta at vera umleið 25 ár.

Annars

Tónleikabólkurin »Plumm« skuldi eftir ætlan verið farin eystur eftir á konsertferð síðsta leygardag. Eystureftir meinast millum annað

við býin »Singapore«. Men av tí, at limirnir í »Plumm« av fyrireikarunum ikki figgarliga vóru tryggjaðir allan vegin, aftur og fram, valdu teir ongan veg at fara.

Leygarkvöldið spældu »Terji & Føstufressar« og »Sprints« til dans fyri »Havnar Jazzfelag«. Føstufressarnir spældu tónleik, sum talar til okkum teenagerar frá 70-unum, men tverri var mikrofónin hjá Terja sera illa innstillað og var tað spell, tí tónleikurin var frálíkur.

»Sprints« framfördur lög, sum foreldrin hjá teimum dansaðu eftir, tá tey vóru ung. Løg sum »Have You Ever Seen The Rain« og »Proud Mary« vóru at hoyra frá einum bólki, sum átti at farið at hugsa »í øðrum banum« ella givist!

Stuttligt er at siggja, hvussu stórum aktiviteturin er millum ung og børn, tá talan er um at finna sær eithvørt ljóðfari at leika. Musikkdagarnar vóru í Havn í síðstu viku og endaðu teir við eini konsert í Norðurlandahúsinum sunnudagin.

Fólk, sum fóru í Norðurlandahúsið sunnudagin, mottu einum riðli av børnum í forhøllini og gingu tey antin við einum horni í hondini ella eini violin. Ja, áhugin er stórus í teimum lágu aldursbólkunum. Vónandi fara vit at njóta gott burtur úr teimum um nøkur ár. Tey í betra endanum fara ivaleyst at halda fram.

»Tónavíkan« fer um eina viku m.a. at siga frá trimum finskum fólkatónleikarum, sum eru her hetta vikuskiftið, kanska teir hava okkurt spennandi á konsertskránni.

Hetta var so alt hesu ferð.

J.MAG.

TRIKOTAGE & MANUFABRIKUR EN GROS

Nógvar nýkomnar vørur á goymslu í lötuni — nýggjar vørur koma heim hvørja viku.

P/f Georg Nolsøe
Heilsøla • Tlf. 145 57

Lýsið í sosíalíurím